

under de grupper af anlæg, der skal godkendes af fredningsplanudvalgene.

Med hensyn til § 43, stk. 1, nr. 4), om pelsdyrfarme skal det præciseres, at det ikke er enhver etablering af pelsdyravl, der kræver tilladelse, men alene sådanne, der kan karakteriseres som pelsdyrfarme. Bestemmelsen omfatter således ikke krav om godkendelse af eksisterende anlæg eller af begrænsede anlæg til pelsdyravl i forbindelse med landbrug. Afgørende for, om godkendelse er nødvendig, er således ikke, om anlæggene til pelsdyravl optager en større eller mindre andel af en ejendom, men anlæggets størrelse og placering og dermed dets virkning i landskabet.

I § 43, stk. 2, er som 2. pkt. indføjet en bestemmelse, der tilsigter en præcisering af, at arbejder i henhold til de til enhver tid gældende vandløbsregulativer kan foretages uden forelæggelse for fredningsplanudvalgene.

§ 43, stk. 3, er ændret således, at den ikke giver hjemmel til at meddele påbud i forbindelse med administrationen af stk. 2.

§ 43, stk. 4, er ændret redaktionelt. Endvidere er ordlyden af undtagelsesbestemmelsen ændret til at omfatte bygninger, der opføres i tilknytning til ejendommens hidtidige bebyggelsesarealer. Herved har man ønsket at præcisere, at en opførelse eller genopførelse af beboelsesbygninger ikke er bundet til at skulle finde sted på tomten for de senest anvendte beboelsesbygninger, men at der er et spillerum, som blot fordrer, at bebyggelsen opføres i en vis forbindelse med den øvrige bebyggelse, f. eks. på ejendommens haveareal.

Bestemmelsen tilsigter at give et indseende med bygningernes placering og udformning for at sikre, at disse ikke kommer til at virke dominerende i landskabet, f. eks. beboelsesbygninger, der opføres isoleret fra gårdens øvrige bygninger og på markante steder i landskabet.

Der vil blive lagt vægt på, at der kan ske en omgående ekspedition af sager, hvor det f. eks. drejer sig om genopførelse af nedbrændte bygninger eller ved samlede udflytninger.

§ 43, stk. 5, er omredigeret, således at det præciseres, at bestemmelsen kun vedrører konkrete sager af mere vidtrækkende betydning. Som et eksempel på en konkret

afgørelse, der kunne være egnet til at træffes centralt, kan nævnes anlæg af motorbaner, der skal dække større områder.

Til nr. 5 og 6.

Ændringerne er redaktionelle.

Til nr. 7.

Der henvises til bemærkningerne til det oprindelige lovforslags § 47 a.

Ændringerne i forhold hertil er følgende:

I § 47 a, stk. 1, er det præciseret, at den bundbredde, der er afgørende for, om det pågældende offentlige vandløb er omfattet af bestemmelsen, er bundbredden efter vandløbsregulativet. Samtidig er arealkravet til de af bestemmelsen omfattede søer ført tilbage til de 3 ha, der er foreskrevet i den nugældende lovs § 47.

§ 47, stk. 2, er omredigeret og suppleret med flere undtagelsesbestemmelser.

De indføjede undtagelser omfatter nr. 1), 2) og 4):

- 1) de begrænsede terrænændringer, der kan være en følge af oplægning af materialer fra oprensning m. v. i forbindelse med den almindelige vedligeholdelse efter vandløbsregulativet af offentlige vandløb,
- 2) ændringer i terrænet i forbindelse med vandløbsreguleringer efter vandløbsloven. Sådanne reguleringer skal i forvejen godkendes af fredningsplanudvalgene efter § 43,
- 4) områder, hvor der før lovens ikrafttræden den 1. september 1972 var påbegyndt en væsentlig, lovlig bebyggelse.

§ 47 a, stk. 3, er omredigeret i konsekvens af ændringen i § 47 a, stk. 2, nr. 4).

Til nr. 8.

I henhold til vejafmærkningsbekendtgørelsens § 14, stk. 2, kræves vejmyndighedens tilladelse til opsætning af autoriserede vejvisertavler på vejarealet. Sådanne tavler eller henvisningsskilte betragtes af vejmyndighederne principielt ikke som reklamer eller propagandaskilte.

Efter det hidtidige stk. 5 i § 57 om fri-luftsreklamer har vejmyndighederne imidlertid med hensyn til „opstilling af skilte,